

Зимова казка

Василь Чухліб

Зимовий ранок сонячний і прозорий. На снігу іскринки переливаються. Дахи на хатах неначе з вати. Із димарів дим іде голубий.

Тарасик і Тетянка дерев'яними лопатками прокидають стежку до хвіртки. Бо за ніч снігу зима підкинула.

Тарасик кидає и кидає, цілу хурделицю зняв за собою. А Тетянка розігнулася, зіперлася на держално. І до Тарасика:

— Ой, поглянь — яблунька зацвіла!

Задивилися удвох на яблуньку. А вона вся в інеї, наче у цвіту.

— А на другій яблуньці он уже і яблука! — захоплено Тарасик. І справді — такі червоні, круглобокі. Ну хіба не казка!

Та це ж снігурі на гілках посідали!

Підійшли ближче, щоб роздивитися. А снігурі — пурх! — і полетіли.

Тетянка засмутилася.

А біля хвіртки сніговик стоїть і до Тетянки й Тарасика усміхається. Мабуть, хоче сказати: зимовій казці не кінець. Вона тільки починається.